

Ej skjølnes vor Løve! Ej see vi tilbage!
For Øjet er Maalk; Did ile vi hen!
O! maatte ved Enden af kommende Dage,
Vi som Fædrelandsfjerner samles igjen!
Vor Kamp er skøn Leeg, vort Løb er skøn Dands,
Thi Lønner er Borgerens hadrende Krands. Gulberg.

Stedse vandre ^{de} Kjære Thorvaldson, den store Bane modigt hen, som Deres rene Køn-
aad forbesrev Dem, Haand i Haand med de Krandsende Gratier, og saa leve De i det
eneste Rom med Gasteraad for vort Fædreland, der stedse paa visjonner Deres Vord.
Lignnelige, som ingen højere Nødvendighed river bort fra alle Responiens Trækener! som
Stedse kan leve i ^{og Alederskommens} Thrøsternes hellige Land. Deres Munde er mig helligt som Romms.
Rom 6te Januar 1805. Jærlev